

MODSTÅ ALLE DJÆVELENS FRISTELSER

Ældste W. Rolfe Kerr

De Halvfjerds' Første Kvorum

CES-foredrag for Unge Voksne • Den 5. februar 2006 • Brigham Young University

I er samlet her på Brigham Young University og mange andre steder rundt om i verden i forventning om at høre fra ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum. Jeg er ked af at måtte skuffe jer. Ældste Ballard er ude af stand til at være sammen med jer, og jeg er bæret over, at være blevet bedt om at træde ind i hans sted. Han ville ønske, at han var her, og jeg kan forsikre jer om, at jeg også ville ønske, at han var her. Igen, jeg bæret over at være blevet bedt om at træde ind i hans sted.

For præcis 50 år siden i aften befandt jeg mig om bord på et enormt og smukt passagerskib. Vi nærmede os havnen i Southampton i England. Jeg skulle til at begynde mit virke som missionær i Den Britiske Mission. Dengang rejste missionærer til deres oversøiske missioner ad søvejen snarere end med fly. Jeg mener, at Orville og Wilbur Wright havde fløjet for første gang, men det er stadig længe siden.

Jeg ønsker at fortælle jer, at jeg elskede min mission. Den betød så utrolig meget for mig dengang, og har fortsat gennem årene været symbolet på så meget af det, der er godt i dette liv. Forankringen af mit vidnesbyrd var en af de største velsignelser ved min mission. Jeg havde, hvad jeg anså for et stærkt vidnesbyrd, før jeg blev kaldet, men at undervise og bære vidnesbyrd om guddommelig sandhed fik mit vidnesbyrd til at vokse i mit hjerte og i mit sind på en sådan måde, at det hjalp mig gennem enhver prøvelse eller vanskelig situation. Jeg ved ikke, hvad jeg skulle gøre uden evangeliet. Jeg vil altid være taknemmelig for min mission, for mit vidnesbyrd og for det beskyttende skjold, jeg har mærket gennem min tro på Frelseren. Dette troens skjold har gennem årene været min åndelige og moralske beskyttelse.

Tro på Jesus Kristus, vores bedste forsvar mod synd

Den tanke fører mig hen til det hovedbudskab, som jeg har til jer i aften. I Mormons Bog læser vi om Almas råd og vejledning til hans søn Helaman. Blandt andet formaner han Helaman til at »... lær[e folket]

et evigtvarende had til synd og ugudelighed.« Han anmodede ham indtrængende om, at »prædik[e] omvendelse og tro på Herren Jesus Kristus for dem ...« Og lyt nu til disse ord. Alma rådede sin søn Helaman: »... lær dem at modstå alle djævelens fristelser med deres tro på Herren Jesus Kristus« (Alma 37:32-33). Ser og fornemmer I den betydning og styrke, der er i det, for jer – ja, for os alle?

Alma fortsatte sin belæring til Helaman ved at sige: »Lær dem aldrig at blive trætte af at gøre gode gerninger, men at være sagtmødige og ydmyge af hjertet, for sådanne skal finde hvile for sjælen.

O, min søn, husk at lære visdom i din ungdom; ja, lær i din ungdom at holde Guds bud ...

Rådfør dig med Herren i alle dine gerninger, så vejleder han dig til din gavn ...« (Alma 37:34-35, 37). Det er vidunderlige og relevante råd for os alle, unge og gamle.

Det bedste og sikreste forsvar, vi har mod Djævelens fristelser, er vores tro på Kristus, vores tro på hans store sonoffer, vores tro på og vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium. Med vores tro og vidnesbyrd solidt og bevidst forankret kan den ondes brændende pile ikke gennembore vores sjæl. Jeg vil gerne understrege vigtigheden af ikke blot at have sin tro og sit vidnesbyrd fast forankret, men også bevidst forankret. Hvis I bevidst tænker på Frelseren, vil I ikke tillade fristelserne at overmande jer. Vigtigere endnu, hvis I har Frelseren og jeres tro på ham fast og bevidst i jeres sind og hjerte, vil I end ikke tillade jer selv at havne i fristende situationer. Eller sagt på en anden måde: Lad jeres tro på Kristus holde jer ude af Djævelens område. Hvis det bliver nødvendigt, så lad jeres tro på Kristus fremkalde en »Josef-oplevelse« i jeres liv. I husker Josef, som blev solgt til Egypten og blev en betroet tjener for Potifar, kommandanten for Faraos livgarde. Potifars hustru havde ugudelige hensigter med Josef. Men Josef afviste straks blankt hendes tilnærmelser og sagde: »Hvordan skulle jeg ... kunne gøre noget så ondt og synde mod Gud?« Hun fortsatte, og skrifterne fortæller os, at Joseph stak af, at

han »flygtede ud« af den fristende situation. Han modstod djævelens fristelser, ja, i kraft af sin tro på Herren Jesus Kristus (se 1 Mos 39:7-12).

Børn i grundskolen over hele verden lærer de grundlæggende og vigtige færdigheder: Læsning, skrivning og matematik. De omtales ofte på engelsk som de tre »R'er«. Selv om bogstavet R måske ikke er gældende på alle sprog, har vi alle lært at læse, skrive og løse enkle matematiske problemer. Når jeg tænker på de grundlæggende og vigtige lærdomme, som understøtter min tro, kan jeg også finde frem til tre grundlæggende begreber: Opstandelse, åbenbaring og genoprettelse. Gennem disse begreber lærer vi en hel del om, hvad Herren ønsker, at vi skal bringe ud til verden. Gennem dem lærer vi om Frelseren Jesus Kristus og hans forsoning. Gennem dem lærer vi, hvordan Gud kommunikerer gennem sine udvalgte tjenere. Gennem dem lærer vi om profeten Joseph Smith og om evangeliets gengivelse. Selvom disse tre ord ikke omfatter alle evangeliets vidunderlige og oplysende lærdomme, finder vi i dem grundlaget til en tro, som kan styrke os til at modstå alle Djævelens fristelser. Der er skrevet bøger om opstandelsen, åbenbaring og genoprettelsen. Jeg kan selvfølgelig kun ganske kort komme ind på dem her i aften. Overvej sammen med mig og forestil jer, at I har disse lærdomsmæssige sandheder så fast og bevidst forankret i jeres sind og hjerte, at de giver det sikre forsvar mod det onde.

Opstandelsen

Læren om opstandelsen går helt tilbage til jordens grundlæggelse. Den var og er en uundværlig del af vor himmelske Faders plan for lykke. Herren underviste Moses om sin plan, herunder om skabelsen, Adams fald og forsoningen. Han sagde blandt meget andet: »For se, dette er min gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39). Det var en del af planen, at mennesket skulle forløses fra faldet ved og gennem vor Frelser Jesu Kristi sonoffer. Ved Adams fald kom den fysiske og åndelige død, ikke kun til Adam og Eva, men til hele menneskeheden. Gennem Jesu Kristi forsoning kom det storslåede løfte om opstandelse fra de døde for alle, som har levet eller stadig skal leve på jorden. Apostlen Paulus skrev: »Men nu er Kristus opstået fra de døde som førstegrøden af dem, der er sovet hen.

Fordi døden kom ved et menneske, er også de dødes opstandelse kommet ved et menneske.

For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus« (1 Kor 15:20-22).

Den fysiske død, som vi alle kender, er adskillelsen af legemet og ånden. Åndelig død er en adskillelse af vores ånd fra Guds nærhed på grund af synd. Frelserens gave i form af opstandelsen borttager de varige følger af den fysiske død. Alle vil opstå. Menneskets udødelighed er således givet som en gratis og ubetinget gave ved Jesu Kristi nåde. Udødelighed er at leve evigt; mens evigt liv er at leve evigt i Guds nærhed. At opnå evigt liv og overvinde følgerne af den åndelige død er ligeledes en gave fra Kristus, men denne gave er ikke betingelsesløs, for den kræver trofasthed og lydighed af os. Ældste Neal A. Maxwell sagde: »Jesu herlige forsoning er den vigtigste handling i hele menneskeheden historie. Den tilvejebringer opstandelse for alle og gør det muligt for os at omvende os og blive tilgivet ...

Kristus skænkede os en enorm og betingelsesløs gave: Opstandelse for alle. Men det evige livs gave, som Kristus også tilbyder os, har visse betingelser ... [og han] stiller ... betingelserne for modtagelsen af denne store gave« (»Vidnesbyrd om den store og herlige forsoning«, *Liahona*, april 2002, s. 7, 8).

Præsident Joseph Fielding Smith sagde: »Jesu Kristi forsoning er af dobbelt natur. Det er på grund af den, at alle mennesker er løskøbt fra den jordiske død og fra graven, og skal opstå i opstandelsen til sjælens udødelighed. Og ligeledes vil menneskene få tilgivelse for personlige synder ved lydighed mod evangeliets love og ordinancer gennem Kristi blod, og vil arve ophøjelse i Guds rige, dvs. evigt liv« (*Lærdomme om Frelse*, 3 bind, 1:115).

De som har været udsat for invaliderende skader, eller som er født med hæmmende handicaps, finder trøst i opstandelsens storslåede løfter. Lyt til disse trøstende ord fra Mormons Bog: »Se, der er en død, som kaldes en timelig død; og Kristi død skal løse denne timelige døds bånd, så alle bliver oprejst fra denne timelige død.

Ånden og legemet skal atter blive genforenet i deres fuldkomne form; både lem og led skal blive bragt tilbage til deres rette skikkelse« (Alma 11:42-43).

»... ja, og hvert lem og led skal blive bragt tilbage til sit legeme, ja, end ikke et hår på hovedet skal gå tabt, men alt skal blive bragt tilbage til dets rette og fuldkomne skikkelse« (Alma 40:23). Selv nogle blandt os med mindre handicap er begejstrede over dette vers i skriften.

»... forsoningen tilvejebringer de dødes opstandelse, og de dødes opstandelse bringer menneskene tilbage til Guds nærhed, og således bliver de bragt tilbage i hans nærhed ...

Og således opnår Gud sine store og evige formål, som var beredt fra verdens grundlæggelse. Og således tilvejebringes menneskenes frelse og forløsning« (Alma 42:23, 26).

Da præsident Joseph Fielding Smith beskrev de velsignelser, som modtages gennem opstandelsen, sagde han, at opstandelsen redder mennesket fra Djævelen. »Sjælens udødelighed er Guds gave gennem hans søns, Jesu Kristi død og opstandelse. Hvis Frelseren ikke havde givet sit liv for verden, ville mennesket være forblevet i sine synder. Der kunne ikke være blevet nogen opstandelse fra de døde, og det fysiske legeme ville være blevet lagt i graven uden mulighed for forløsning, mens ånden ville blive Djævelen og hans engle underlagt for evigt« (*Lærdomme om Frelse*, 2:229).

Opstandelsen redder os ikke blot fra Djævelen i evigheden, men vores faste og bevidste tro på Frelseren og hans sonoffer kan redde os fra Djævelen i hverdagen. Hjælper dette jer til at forstå sammenhængen mellem læren om opstandelsen og rådet fra skriften om at »modstå alle Djævelens fristelser med [vores] tro på Herren Jesus Kristus«?

For flere år siden kom en god ung kvinde til mig, da jeg var hendes stavspræsident. Hun bekymrede sig over nogle af de udfordringer, som hun stod over for på det tidspunkt. Hun sagde: »Præsident Kerr, det er så svært at være en sidste dages hellig.« Vi snakkede om grundene til, at hun følte således. Vores samtale førte helt naturligt til en snak om Frelseren, og hvordan han led for hver eneste af os. Vi talte om hans opstandelse og om dens indflydelse på vores liv nu og i evigheden. Derefter talte vi om Frelserens forklaring til nogle af hans tilhængere om, hvad han forventede af dem som disciple. Vi læste op fra de skriftsteder, hvor nogle af dem følte, at det var for krævende at være discipel, og forlod ham og ikke fulgtes med ham mere (se Joh 6:66). Den unge søster sad stille et kort øjeblik og tænkte, hvorefter hun med tårer i øjnene sagde: »Det kunne jeg ikke gøre.« Da jeg påpegede, at der er mere end én måde, hvorpå vi kan forlade Frelseren, kunne jeg se, at hun havde forstået det. Hun sagde: »Nu ser jeg, at hvis jeg virkelig elsker min Frelser og har ham i mine tanker og mit hjerte, så kan jeg ikke krænke hans tillid.« Så

sagde hun: »Jeg vil gerne ændre det, jeg sagde, da vi begyndte at tale sammen. Nu ved jeg, at det ville være svært *ikke* at være en sidste dages hellig.«

Fortsat åbenbaring

Lad os nu se på læren om guddommelig og fortsat åbenbaring. Herren sagde: »Jeg vil give jer et mønster i alt, for at I ikke skal blive bedraget; for Satan er løs i landet, og han drager om og forfører folkeslagene« (L&P 52:14). En afgørende del af Herrens »mønster i alt« er den forsikring vi har om, at nulevende profeter, seere og åbenbarere modtager guddommelig åbenbaring til at vejlede og lede Kirken i dag. Personlig åbenbaring og inspiration er tilgængeligt for os alle gennem Helligånden. Men jeg taler ikke om den form for åbenbaring. Jeg taler om åbenbaring gennem nulevende profeter til og for hele Kirken.

Mens jeg tjente i Den Britiske Mission, blev jeg velsignet med at undervise mange mennesker, som elskede Bibelen og i høj grad satte deres lid til dens guddommelige budskaber. Når vi underviste i læren om fortsat åbenbaring, reagerede mange med glæde og forundring – glæde over, at Gud måske igen taler til udvalgte profeter, men forundring over, at de ikke er blevet undervist i dette guddommelige princip i deres egne kirker. De lærte, at fortsat åbenbaring ikke blot var kilden til guddommelig sandhed, men også den vigtigste kilde til skrifterne. Modtagelsen og udgivelsen af nutidigt åbenbarede sandheder som hellig skrift bekymrede dem, som troede, at Bibelen var det eneste sted, hvor alle Guds ord stod optegnet. Alligevel tog de, der var oprigtige i hjertet, imod læren om fortsat åbenbaring og ny hellig skrift, som stemte overens med det bibelske mønster, som de troede på, men ikke havde forstået fuldt ud.

Ældste Mark E. Petersen, som i mange år tjente som medlem af De Tolv Apostles Kvorum, beskrev betydningen af åbenbaring til og for Kirken, da han sagde: »Det er et ufejlbarligt tegn på den sande kirke, at den har guddommeligt udvalgte profeter til at vejlede den, mænd, der modtager aktuelle åbenbaringer fra Gud, og hvis virke nedskrives og bliver ny skrift.

Et andet ufejlbarligt tegn på den sande kirke er, at der vil fremkomme yderligere hellig skrift fra disse profeters virke. Dette umiskendelige mønster fra Gud viser sig tydeligt i hans omgang med sit folk fra begyndelsen« (»Overbevisning om ting, man ikke ser«, *Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 105). Jeg synes,

at ældste Petersen på en dybsindig måde fanger budskabet om fortsat åbenbaring.

Herren åbenbarer sin vilje til sine udvalgte profeter, seere og åbenbarere. Når Herren placerer det i deres hjerte, så de kan undervise i det, de har modtaget, velsignes mennesker med guddommelig viden, som er blevet kommunikeret gennem disse åbenbaringer. De åbenbarede sandheder nedskrives, og i Herrens egen tid og uendelige visdom, vil nogle af disse åbenbaringer måske blive tilføjet samlingen af hellig skrift.

Læren om fortsat åbenbaring, som fører til ny hellig skrift, er et karakteristisk træk ved genoprettelsen. Det beskriver selve den proces, hvorved genoprettelsen fandt sted. Amos i Det Gamle Testamente sagde: »Nej, Gud Herren gør ikke noget, førend han har åbenbaret sine planer for sine tjenere, profeterne« (Amos 3:7).

Gengivelsen af Jesu Kristi evangelium var resultatet af mange himmelsendte åbenbaringer. Disse åbenbaringer blev primært givet til en profet i de sidste dage, som var udvalgt, forberedt og ordineret til dette guddommelige formål. Vores budskab til hele verden er, at Joseph Smith var denne udvalgte profet. Vi vidner om, at Gud igen har talt, og stadig taler, og dermed åbenbarer sine hemmeligheder til sine tjenere, de levende profeter.

Et vidnesbyrd om denne sandhed er en stor trøst, og giver os uendelig tillid til den profetiske stemme, som vi er velsignet med regelmæssigt at høre og læse.

Et af højdepunkterne på min mission var min personlige oplevelse med læren om åbenbaring. Da jeg studerede skrifterne dagligt for at forberede mig selv til at undervise andre, blev jeg betaget af det mirakel, som åbenbaringer fra Herren, både i gammel og ny tid, er. Jeg er ikke tvivler af natur, men jeg holder af at søge efter beviser i skriften eller logiske beviser på den overbevisning, som er kommet til mig gennem studium og tro. I nogen tid var mit studium af skriften styret af en logisk forudsætning, som jeg havde formuleret i mine tanker. Jeg havde tænkt: »Hvis Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges påstande angående fortsat åbenbaring er rigtige, må den måde, hvorpå åbenbaring blev modtaget af Joseph Smith, stemme overens med den måde, hvorpå åbenbaring blev modtaget af profeter og apostle i Det Gamle og Det Nye Testamente.« Forstår I nu den forudsætning? Jeg måtte vide, at der var konsekvens. Åbenbaringer i vor tid, og hvordan de blev modtaget, sammenlignet med, hvordan åbenbaringer blev modtaget fordum.

Der er ikke tid i aften til, at jeg beskriver alt det, som jeg har fundet i denne søgen, men lad mig fortælle jer, at Herrens mønster blev meget tydeligt. Åbenbaring til profeter er kommet på meget ensartede måder. Disse måder kan beskrives og defineres i forskellig terminologi, og kan måske inddeles og grupperes forskelligt, men der er et tydeligt mønster. Jeg identificerede fem meget specifikke måder, hvorpå åbenbaring er blevet givet til Guds profeter. Jeg fandt mangfoldige eksempler på hver af dem overalt i skrifterne. Dette mønster findes gennemgående i alle skrifterne, såvel gamle som nutidige. Måske kan jeg ved en anden lejlighed tale om disse fem måder at få åbenbaring på og vise jer det konstante mønster i den hellige skrift, både gamle og nutidige.

Min viden om disse storslåede sandheder styrkede min tro dengang, og den fortsætter selv i dag med at styrke min tro. At vide at vi har en nulevende profet, som modtager åbenbaringer fra Gud ligesom Abraham og Moses og Esajas og Peter og Paulus med flere, er til stor trøst og forsikring.

Enhver af jer må selv få kendskab til og et vidnesbyrd om dette guddommelige princip. Men I kan stole trygt på det vidnesbyrd, som jeg i aften bærer for jer. Allerede nu kan I bevare en fast og bevidst overbevisning i jeres sind om, at Gud taler til sine udvalgte og levende profeter i dag, ligesom han gjorde fordums. Et vidnesbyrd om læren om fortsat åbenbaring vil støtte jeres tro på Herren Jesus Kristus, og således styrke jer i jeres beslutning om at stå imod alle Djævelens fristelser.

Skulle I stå over for et øjeblik alvorlig fristelse, så tving jer selv til at tænke på præsindet Gordon B. Hinckley. Tænk på ham som profet, seer og åbenbarer, som modtager direkte åbenbaring fra Herren på Kirkens vegne. Tænk på den åbenbaring, som han modtog angående opførelsen af små templer overalt i hele verden, som gør templets hellige velsignelser tilgængelige for et større antal medlemmer af Kirken. Lad den bevidste tanke om en nulevende profet, som modtager aktuel åbenbaring angående hellige templer, vende dig bort fra det fristende øjeblik og bevare din værdighed til at modtage disse hellige tempelvelsignelser. Vi tror virkelig »på alt, hvad Gud har åbenbaret, alt, hvad han nu åbenbarer, og vi tror, at han endnu vil åbenbare mange store og vigtige ting angående Guds rige« (TA 1:9).

Evangeliets gengivelse

Vi har talt om, og jeg håber I har tænkt grundigt over genoprettelsen og åbenbaring. Lad os nu tale om genoprettelsen. Vi er her på grund af genoprettelsen. Mens en grundlæggende viden om opstandelsen og åbenbaring er at finde i de gamle skrifter, kommer størstedelen af det, vi ved om disse vigtige lærdomme, på grund af evangeliets gengivelse gennem profeten Joseph Smith. Genoprettelsens budskab er, at Gud lever, Jesus er den levende Kristus, evangeliet er blevet gengivet på jorden i dets fylde, Joseph Smith var og er i sandhed en nutidig Guds profet, Gordon B. Hinckley er en nulevende profet i dag og Mormons Bog er Guds ord, som nu og for evigt står forenet med Bibelen i Herrens hænder.

Der ville ikke have været behov for en genoprettelse, hvis sandheden ikke først var gået tabt, hvilket skete få år efter Frelserens jordiske tjenestegerning. At sandheden ville gå tabt, kendt som det store frafald, blev set og forudsagt af profeter i Det Gamle og Det Nye Testamente. Herren oprettede sin kirke i al dens renhed, og han overdrog sine disciple det hellige præstedømme. Nu er tiden ikke til i detaljer at forklare årsagerne til frafaldet og tabet af præstedømmet, men selv det mest henkastede blik på religionshistorien vil bekræfte dets eksistens. Profeten Amos fra Det Gamle Testamente profeterede om dette tab af sandhed. Han sagde: »Der skal komme dage, siger Gud Herren, da jeg sender hunger over landet, ikke hunger efter brød eller tørst efter vand, men efter at høre Herrens ord:

De skal flakke om fra hav til hav, og fra nord til øst skal de strejfe rundt og søge efter Herrens ord, men de finder det ikke« (Amos 8:11-12).

Kort tid efter, at Frelseren opsteg til himlen, forudså Peter genoprettelsen. Han sagde: »Derfor skal I omvende jer og vende om, for at jeres synder kan blive slettet ud; så skal de tider komme fra Herren, da vi kan ånde frit,

og han skal sende den Salvende, som forud var bestemt for jer, og det er Jesus;

han skal bo i himlen, indtil de tider kommer, da alt det genoprettes, som Gud fra fordums tid har forkyndt gennem sine hellige profeters mund« (ApG 3:19-21).

Angående Frelserens andet komme skrev apostlen Paulus: »Lad ingen på nogen måde forlede jer. Først skal nemlig frafaldet komme og lovløshedens

menneske åbenbares, fortabelsens søn« (2 Thess 2:3). Man vidste, at der ville komme både et frafald og en genoprettelse før det andet komme.

Disse profetier, og mange andre, jeg ikke har nævnt, er i sandhed blevet opfyldt, og vi er modtagerne af de store velsignelser, der strømmer fra Herrens hånd til vores liv. Præsident Hinckley sagde: »Dette er genrejsningens tid. Dette er genoprettelsens tid, som Peter og Paulus så tydeligt og overbevisende talte om i Bibelen. Jeg gentager: I og jeg er en del af en profeti, som er gået i opfyldelse, en del af himlens Guds guddommelige plan om, at der måtte ske et frafald, og at der måtte ske en genoprettelse« (»Inspirational Thoughts«, *Ensign*, juni 2004, s. 4).

Genoprettelsen af alt, som det blev forudsagt af Guds fordums profeter, fandt rent faktisk sted gennem Gud Faderens, hans Søn Jesu Kristi, Peters, Jakobs og Johannes', Johannes Døbers, Moses', profeten Elias', Moronis og andre af Herrens fordums profeters tjenestegerning og himmelske tilsynekomst. Joseph Smith blev forudordineret til sin hellige rolle som det redskab i Guds hånd, gennem hvem Gud ville lade udføre evangeliets gengivelse i denne tidernes fylde uddeling. Selveste Frelseren bar vidnesbyrd om denne sandhed. Han sagde: »Derfor har jeg, Herren, kaldt min tjener Joseph Smith jun. og talt til ham fra himlen og givet ham befalinger, da jeg vidste, at ulykker skulle ramme jordens indbyggere ...

... for at opfylde det, som er skrevet ved profeterne ...

... for at tro også må tage til på jorden.

og min evige pagt oprettes,

så mit evangeliums fylde må forkyndes gennem de svage og ringe til jorden yderste grænser, ja, endog for konger og regenter« (L&P 1:17-18, 21-23).

Behøver man sige mere? Frelserens eget vidnesbyrd om profeten Joseph Smith! Herren talte til ham fra himlen og gav ham befalinger. Lagde I også mærke til denne ene linje? »... for at tro også må tage til på jorden.« Gengivelsen af evangeliet står som et værn om vores tro og beskytter os mod den ondes planer. Det er min bøn, at I vil opbevare disse sandheder fast og bevidst i jeres tanker og jeres hjerte. Min bøn til jer er, som kong Benjamins bøn til hans folk, da han sagde: »Derfor ønsker jeg, at I skal være standhaftige og urokkelige, altid rige på gode gerninger, så Kristus, Herren, Gud den Almægtige, kan besegle jer som sine, så I vil blive bragt til himlen, så I kan få evigtvarende

frelse og evigt liv ved visdommen og kraften og retfærdigheden og barmhjertigheden i ham, der har skabt alt i himlen og på jorden« (Mosi 5:15).

Konklusion

Lad mig slutte af med et sammenfattende citat fra præsident Hinckley! »Dette er Guds hellige værk. Det er guddommeligt i sin oprindelse og i sin lære. Jesus Kristus [den opstandne Herre og Frelser] er dens overhoved. Han er vores udødelige Frelser og Forløser. Hans åbenbaring er kilden til vores lærdom, vores tro, vores lære, ja, faktisk det mønster vi bygger vores liv på. Joseph Smith var et redskab i den Almægtiges hænder til at tilvejebringe denne genoprettelse. Og dette grundlæggende element, åbenbaring, eksisterer i Kirken i dag, som det gjorde på Josephs tid.

Vore individuelle vidnesbyrd om disse sandheder er grundlaget for vores tro. Vi må give dem næring. Vi må fremelske dem. Vi kan aldrig svigte dem. Vi kan aldrig lægge dem til side. Uden dem har vi intet. Med dem har vi alt« (»Farvel indtil næste gang«, *Liahona*, juli 2001, s. 103).

Jeg efterlader jer mit vidnesbyrd om Frelserens guddommelighed. Han lever! Jeg bærer vidnesbyrd om, at opstandelsens virkelighed, betydningen af åbenbaring og genoprettelsens pålidelighed vil øge jeres tro på Herren Jesus Kristus og hjælpe jer til at stå imod alle Djævelens fristelser. Jeg efterlader hos jer mit vidnesbyrd, min kærlighed og min velsignelse i Jesu Kristi navn. Amen.